

færdighed, men at det maa være en ganske særegen Art af Retfærdighed, som har til Huse i saa Henseende indenfor de nuværende politiske Flertalspartier. Nu har jo imidlertid den ærede Ordfører for Venstre holdt sin smukke Formaningstale til Tjenestemændene om, at de bør være tilfredse, og hvis det ærede Medlem med de Ord, han her fremkom med, virkelig kan faa Tjenestemændene til at være tilfredse, saa skal jeg ikke have noget derimod. Men jeg tvivler dog om, at disse Ord vil have en saa magisk Virkning paa Tjenestemandstanden, at den siger: Vi hører nu ved Finanslovens første Behandling i Landstinget, at vi skal være tilfredse; vi har altsaa set galt paa det tidligere, men er nu klar over, at vi skal være tilfredse. Jeg tvivler paa, at det ærede Medlems Ord vil faa den Virkning.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte dernæst, at nu skulde vi jo gaa til Valg paa Valutaspørgsmaalet, og det ærede Medlem udtalte i den Forbindelse en Beklagelse over, at det ikke var lykkedes at blive enig om noget med Hensyn til dette Valutaspørgsmaal. Jeg er ikke saa nøje inde i Dagens Politik, kan jeg sige, at jeg ved, om der er Mulighed for at blive enig om noget indenfor de nuværende Regeringspartier; men det er jo muligt, at der ikke er Udsigt til at opnaa en saadan Enighed, inden Rigsdagen sendes hjem, og de Udtalelser, der nu af Venstres Ordfører blev fremsat her ved Finanslovens første Behandling, kunde nærmest tyde derpaa. Jeg skal gerne slutte mig til det ærede Medlems Beklagelse; ogsaa jeg beklager i høj Grad, at der ikke er Mulighed for at opnaa Enighed om noget, der kan hjælpe paa Valutasituationen. Jeg tror imidlertid, at Skylden for, at der ikke opnaas nogen Enighed, ligger hos Ministeriet, ligger i Ministeriets Politik, og jeg mener derfor, at Valget i saa Henseende maa tages paa det Grundlag, at det ikke har været Ministeriets Villie, at der skulde opnaas Enighed om noget med Hensyn til dette Spørgsmaal. Og jeg tror, at der ikke er noget andet Spørgsmaal, der i Virkeligheden er saa betydningsfuldt ved Afgørelsen af, hvem der skal have Flertal i den danske Rigsdag, som netop Valutaspørgsmaalet. Det forekommer mig nemlig, at den Udvikling, vi har været inde i det sidste halve Aar, og som der er al Grund til at tro vil blive fortsat, den er af en saadan Art, at man ikke kan forsvare at medvirke, kan jeg godt sige, til en Fortsættelse deraf, medvirke derigennem, at man ikke forsøger at finde de Midler,

der kan standse Nedgangen. Det har det nuværende Ministerium ikke gjort, og jeg vil antage, at selv om det er Ministeriet ubehageligt, vil alligevel dette Spørgsmaal blive Valgets Kærnepunkt, idet alle Mennesker maa kunne se, at det i Virkeligheden er det eneste store Spørgsmaal, der i Øjeblikket kan dele Befolkningen i Danmark.

Den ærede Ordfører for Venstre (Ejsing) tilføjede, at der var ikke gjort noget ved dette Valutaspørgsmaal; man talte meget om det, men vi forstaar jo ikke noget af det, sagde det ærede Medlem. Ja, jeg ved jo ikke, hvor meget det ærede Medlem forstaar af det, men jeg kunde dog tænke mig, at der var nogle Mennesker, som forstod noget af det. Det er muligt, at det er Mangel paa Forstaaelse indenfor Venstre, der har bevirket, at man ikke har villet være med til at gøre noget; det skal jeg ikke nægte, hvis det ærede Medlem sigtede dertil. Men det ærede Medlem bør ikke derfor tro, at der ikke er noget Menneske, som forstaar sig paa disse Spørgsmaal eller er i Stand til at tænke dem igennem, for det er der dog alligevel, og findes de ikke indenfor det ærede Medlems eget Parti, findes de i hvert Fald indenfor andre Partier. Jeg tager imidlertid det ærede Medlems Udtalelse som en ærlig Erkendelse af, at man fra den nuværende Regerings Side og fra Venstrepartiets Side ikke forstaar, hvor alvorligt hele Spørgsmaalet er. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde før: Jeg synes, det er det alvorligste økonomiske Spørgsmaal, Danmark har været stillet overfor i, jeg kan godt sige, de sidste Menneskealdre, og derfor er Afgørelsen af dette Spørgsmaal ogsaa af saa overordentlig stor Betydning for Danmarks Fremtid. Derfor er der under disse Omstændigheder ikke noget at gøre ved, at det Folketingsvalg, som skal afholdes i den nærmeste Fremtid, kommer til at staa om Valutaspørgsmaal. Det har selve Udviklingen medført, og jeg skal heller ikke nægte, at jeg finder det rimeligt, at Valget kommer til at staa om de virkelig brændende Spørgsmaal, de Spørgsmaal, der er de afgørende for Landets og for Folkets økonomiske Udvikling i den kommende Tid. Jeg tror ikke, at vi kan forvente nogen Bedring i den vanskelige Situation, vi er inde i, hvis den samme Ubeslutsomhed og Uvillie til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal skal være afgørende ogsaa efter Valget. Men jeg tror, at hvis man kunde faa Beslutsomhed og Villie frem, saa vilde det ikke være nødvendigt for den ærede Ordfører for Venstre ved Finanslovens Behand-